

THUIS IN DE GEMEENTE

SAMEN VOL VAN DE GEEST

Efeziërs 5: 1-21

Korte samenvatting van de preek

In deze laatste preek van de serie Thuis staat de vraag centraal hoe een gemeente werkelijk een thuis kan zijn. Is dat een kwestie van: als we allemaal wat vriendelijker worden en beter ons best doen, dan komt het wel goed? Paulus wijst een andere weg.

Thema: samen thuis kan alleen als we vol zijn van de Geest.

1) het probleem

Het kernprobleem is onze zelfgerichtheid. De Bijbel noemt dat zonde: de neiging om los van God te leven en onszelf in het middelpunt te zetten. Dat kan zich uiten in een goddeloos leven, waarin genot, bezit of succes de plaats van God innemen. Zo'n leven gaat uiteindelijk ten koste van anderen en maakt echte liefde onmogelijk. Maar dezelfde zelfgerichtheid kan zich ook verschuilen achter een religieus leven. Dan draait het om eigen prestaties, uit angst voor Gods oordeel of uit trots dat je beter bent dan anderen. De buitenkant verschilt, maar de wortel is dezelfde. Daarom kan een gemeente nooit een echt thuis worden door alleen harder haar best te doen.

2) de oplossing

Paulus wijst op de enige oplossing: het evangelie. Zijn oproepen tot een nieuw leven zijn steeds geworteld in wat Christus al heeft gedaan. Hij heeft ons liefgehad en Zichzelf voor ons gegeven. Door zijn offer zijn wij, ondanks onze zelfgerichtheid, geliefde kinderen van God geworden (vers 1-2). Daarom hoeven we onszelf niet langer te bewijzen. We zijn niet geroepen om licht te worden, maar mogen leven vanuit de werkelijkheid dat wij in Christus al licht zijn (vers 8). Het nieuwe leven is geen voorwaarde om door God aangenomen te worden, maar het gevolg van zijn genade.

3) de toepassing

Daarom eindigt Paulus met de oproep: laat je vervullen met de Geest. Zoals alcohol iemand kan beheersen, zo wil de Heilige Geest het evangelie steeds dieper ons leven laten bepalen. Dat is tegelijk een gave én een opdracht, een voortdurend proces dat we samen doormaken. Paulus noemt vier kenmerken van een gemeente die zo leeft: zij spreekt elkaar toe met het evangelie in psalmen en liederen, aanbidt God met heel haar hart, leeft vanuit dankbaarheid en oefent zich in nederigheid. Juist zo groeit een gemeenschap waarin mensen elkaar werkelijk dienen en waar steeds meer zichtbaar wordt wat het betekent om samen thuis te zijn bij God en bij elkaar.

Preekbespreking

Wil je de preek nog naluisteren waar dit de bespreking bij is, dan kun je de preek op YouTube terug luisteren (preek 5 juli 2026)

1) terugblik op het jaarthema

We zijn een heel jaar bezig geweest met het thema 'Thuis'. Maak een rondje waarbij ieder antwoord geeft op de volgende vragen:

- wat vond je van dit thema, en de manier waarop we ermee bezig zijn geweest?
- noem 1 ding dat je geraakt heeft of is blijven hangen

2) reacties op de preek

maak even kort een rondje, waarin iedereen gelegenheid krijgt te reageren op wat in de preek naar voren gebracht werd. Je kunt de preek terugbrengen tot deze drie symbolen:

Kun je samen per symbool aangeven wat er in de preek daarover gezegd werd, en wat je daarin raakte?

3) goddeloos of religieus

In de preek worden een goddeloos en een religieus leven naast elkaar gezet.

- herken je dat ze, hoe totaal verschillend ook, toch allebei dezelfde wortel hebben?
- Je ziet ze ook beide in de gelijkenis van de verloren zoon (Lk 15,11-32). Kun je dat toelichten?
- waarom kun je met beide toch geen echte gemeenschap, geen echt thuis, vormen?
- waar ligt jouw valkuil: bij zelfgericht genieten (jongste zoon weg van thuis) of bij zelfgericht presteren (oudste zoon)?

4) Onze gemeente als 'Thuis'

- Wanneer ervaart iemand volgens jou onze gemeente echt als thuis?
- Welke dingen maken dat soms moeilijk?
- Waar zit bij onze gemeente het grootste gevaar? (drukke, individualisme, weinig echt contact, oordelen, angst om kwetsbaar te zijn, enz.....)
- Wat zou er veranderen als we werkelijk voller werden van de Geest? (Maak het concreet: begroeten, gesprekken, omgaan met verschillen, opvang nieuwe mensen, enz....)

5) een paar stellingen ter bespreking

- Een vriendelijke gemeente is nog niet automatisch een geestvervulde gemeente.
- Religieuze trots is gevaarlijker dan openlijke zonde.
- Je kunt jarenlang christen zijn zonder werkelijk uit genade te leven.
- Gemeente-zijn begint niet bij betere organisatie maar bij diepere aanbidding.
- Dankbaarheid is een betere graadmeter voor geestelijke groei dan kennis.
- De kwaliteit van onze onderlinge gesprekken zegt veel over onze vervulling met de Geest.
- Je merkt het werk van de Geest vaak eerder aan nederigheid dan aan bijzondere ervaringen.